

Expunere de motive.

Legea nr.414/2002 reglementează ,printre altele, responsabilitățile fiscale ale contribuabililor, persoane juridice române, privind profitul impozabil. Pentru aplicarea a alin.(1),Art.30 ,se instituie prin alin.(2), obligativitatea Oficiului registrului comerțului (ORC), de a solicita o adeverință eliberată de organele fiscale teritoriale privind achitarea obligațiile fiscale sau că a fost încheiat un protocol de preluare a acestor obligații, urmând ca prin alin (3) să se constate infracțiunile .Prin excepțiile prevăzute la alin (1) se instituie un regim fiscal preferențial societăților comerciale pe acțiuni, înscrise pe piața de capital ,în defavoarea societăților a căror acțiuni nu sunt tranzacționate pe piața de capital ,sau a societăților cu răspundere limitată, încălcându-se prevederile art.134 din Constituție ,privind libertatea comerțului și protecția față de concurența neloială. Prevederea limitează dreptul unei persoane juridice române de a decide când și cui poate transfera din acțiunile sau părțile sale sociale. Se constată că se admite ca o societate comercială având datorii și aflată în faliment poate efectua ,cu aprobarea judecătorului sindic, operațiuni cu acțiuni sau părți sociale ,iar o societate care înregistrează temporar datorii la buget este în imposibilitate de a face astfel de operații, care pot conduce la revigorarea activității, permițând implicarea unui posibil finanțator. Art. 25 din lege stabilește norme privind constatarea ,controlul, urmărirea , încasarea și executarea silită a impozitelor și penalităților prin structurile specializate ale Ministerului Finanțelor, singurele în drept să efectueze astfel de operații. Obligativitatea instituită pentru ORC este contrară cu art.29 din legea 26/1990 prin care acesta este un organism cu atribuții strict delimitate, rolul său fiind de a consemna datele și demersurile întreprinse de o societate comercială în vederea opozabilității față de o terță persoană și nu de a executa controlul datoriilor unei societăți la bugetul de stat. Totodată nu este normal ca achiziționarea numai parțială a acțiunilor sau părților sociale a unei societăți să conducă la angajarea integrală a datoriei, cumpărătorul fiind obligat să achite toate datoriile societății fără nici o obligație din partea eventualilor asociați, mai ales că prin art.3 ,alin.3 din Legea 31 1990 se poate prelua răspunderea asociaților sau acționarilor numai în limita capitalului subscris de aceștia, și nu pentru suma globală, cum este cea de „natura impozitului pe profit sau a impozitului pe dividende”. Referitor la transmiterea părților sociale între asociați sau alte persoane în cadrul unei societăți ,aceasta se face în conformitate cu actul constitutiv, ORC neavând calitatea de a urmări astfel de operațiuni,mai mult transmiterea dreptului de proprietate asupra acțiunilor nu se înregistrează la registrul comerțului după cum prevede art.64 din Normele metodologice , M.O nr.176/1998.În ce privește transferul de patrimoniu către o persoană juridică nerezidentă pot apărea cazuri de imposibilitate de recuperare a datoriilor, prin nerespectarea protocolului ori procedurilor de executare silită Este lipsită de realism prevederea din art.35,alin 5 care condiționează scutirea de impozit pe profit prin impunerea evitării de modificări în structura acționariatului societății economice. O analiză completă asupra celor abordate realizează Av. Marius Petroiu în Adevărul economic nr.29 /24-30 iulie 2002. Prin urmare unele din prevederile Legii 414 conduc la îngrădirea libertății de mișcare a capitalului prin amestecul fiscului și totodată există riscul ca ORC să devină un nou organ de control financiar. Având în vedere cele de mai sus propunem unele modificări la legea 414/2002.

Inițiator:

Ioan Sonea -

Deputat , Jud. Bistrița-Năsăud